

Su Kirlendi

– Mehmet Tevfik ELTAS · 23 Mart 2026

Kaç asır geçti irfanın yurdunda,
Kirlendik... yine de dönüyor dünya.
Malumun aynasıydım bir zaman,
Şimdi sorarım: hayat ne verdi an'a?
Yalan, dolan, talan;
Dön dur, dünya, dön; oyna.

Gönlüm onurunu uzatırken,
Ben ise saf bir suydum.
Çamurlara karılırken.
Bardağımda su kirlendi.

Çarkıfelek dönerken,
Riya büyüdü içimizde.
Oyuncular sahnedeysen,
Kaldırımında ezildi mavi rüya.

Lanet şeytan fısıldardı:
"Aynamdan görünen dünyan, dünyandan görünürdüm."
Oysa bir zamanlar suydu ayna, var olanı yansıtan
Bütün mesele su kalmak değil miydi zaten
Kendimizi izledik, kirlendi su, görünmedi yüzümüz
Kirleten ve kirlenen! Yaşam değildi, aynada kalansa son izden hayat.
Hakikatten öteydi insan, saf suysa; gökte görünen bulut.

Tutulmuş ellerde yanar insan.
Zulmün ağacı kök salmış,
Kim söker seni şimdi?
Bin bir putla konuşan dil,
Mazlumu hiç duymadı ki.

Döndü yine düzen çarkı,
Yazıldı zulmün hattı.
Boğul yalan, boğul dünya,
Sam yeli eser şimdi.